

Пиши, поете. Оду сотвориай
Коханню, сонцю, вічності, Вітчизні.
Свою високу суть не забувай -
Служити Слову до кінця. До тризни.
Автор

Слово про слово

Споконвіків, з прадавніх ще часів
Було спочатку Слово. Одкровення,
Народжене із мороку небес,
М'яке ,як пух, або тверде, як креміль,
І лікувать, і ранили могло.

І світлим променем пронизувати теміль.

Не хочу говорити сірих слів.
Бо що слова? – Пісок, полови жменя.
І що би ти сказати не хотів,
Та краще дій. Нехай твоє імення
Не згасне іскрою у глибині віків.

І Бог пошле своє благословення.

Будь обережним у своїх словах.
Навчися відділять добро від скверни.
Як ниву засівати прийде час,
Добром родючу землю засівай,
Не сій полову, лиш родючі зерна –
І щедрий будеш мати урожай.